

נשמת כל-חי תברך את שמך, יי אלהינו, ורוח כל בשר תפאר ותרום וזכרך, מלפני, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומפלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס, ומרחם בכל עת צרה וצוקה; אין לנו מלך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברב התשבחות, המנהיג עולמו בקסד ובריותיו ברחמים. ויי לא ינום ולא יישן, המעורר ישנים, והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים, והמתיר אסורים, והסומך נופלים, והזוקק כפופים. לך לבדך אגהנו מודים. אלו פינו מלא שירה בים, ולשוננו רנה בהמון גליו, ושפותינו שבח במקריי רצוע, ועינינו מאירות בשמש ובירח, ונדינו פרושות בנשרי שמים, ורגלנו קלות באילות, אין אגהנו מספיקים להודות לך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך את שמך על אחת מאלף, אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים השוכות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממזגרים גאלתנו, יי אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו; ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו; מחרב הצלתנו ומדבר מלשתנו, ומחלים רעים וגאמנים דליתנו. עד הנה גורנו רחמים ולא עזבונו חסדיך; ואל תששנו, יי אלהינו, לגצח. על כן, אברים שפגלת בנו, ורוח ונשמה שנפחת באפינו, ולשון אשר שמת בפיו, הן הם יודו ויברכו, וישבחו ויפארו, וירוממו ויגדירו, ויגדירו וימליכו את שמך, מלכנו. כי כל-פה לך יודה, וכל-לשון לך תשבע, וכל-ברך לך תברע, וכל קומה לפניך תשתחוו. וכל לבבות ייראו, וכל-קרב וכליות זמרו לשמך, בדרך שבתוב: כל-עצמותי תאמנה, יי מי כמוך, מציל עני מחוק ממו, ועני ואביון מגורו. מי ידמה-לך, ומי ישנה-לך, ומי יגדיר-לך, האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמים וארץ. נהלך ונשבחך ונפאריך, ונברך את שם קדשך, כאמור: לדוד, ברכי נפשי את יי, וכל-קרכי את שם קדשו. האל בתעצמות גו, הגדול בכבוד שמך, הגבור לגצח והנורא בגוראותו, המלך היושב על כסא רם ונשא.

שוכן עד, מרום וקדוש שמו. וכתוב: רגנו צדיקים ביי, לישרים נאנה תהלה. כפי ישרים תתהלל, ויבדרי צדיקים ותברך, וכלשון חסידים תתרום, ויבקר קדושים תתקדש. ובמקלות רבבות עמך בית ישראל ברנה ותפאר שמך, מלכנו, בכל-דור ודור; שכן חובת כל-היצורים לפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה ולקלם על כל-דברי שירות ותשבחות דוד בן-ישי עבדך משיחך.

ישתבח שמך לעד, מלכנו, האל המלך הגדול והקדוש, בשמים ובארץ. כי לך נאה, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיר ושבחה, הלל וזמרה, עז וממשלה, גצח, גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות, ברכות והודאות, מעתה ועד עולם. ברוך אתה, יי, אל מלך גדול בתשבחות, אל ההודאות, אדון הנפלאות, הבוחר בשיירי זמרה, מלך, אל, חי העולמים: Chatzi kaddish is recited here. ברכו את יי המברך. ברוך יי המברך לעולם ועד.

ברוך אתה, יי אלהינו, מלך העולם, יוצר אור ובזרא חשך, עשה שלום, ובזרא את הכל. הכל יודוך והכל ישבחך, והכל יאמרו אין קדוש כיי. הכל ירוממוך סלה, יוצר הכל, האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח, ובקע חלוני רצוע, מוציא חמה ממקומה, ולבנה ממבון שבתה, ומאיר לעולם כלו וליושבי שפרא במדת הרחמים. המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים, ובשובו מחדש בכל-יום תמיד מעשה בראשית. המלך המרום לבדו מאז, המשבח והמפאך והמתנשא מימות עולם. אלהי עולם, ברחמים הרבים רחם עלינו, אדון עוני, צור משגבנו, מגן ישענו, משגב בעדנו. אין בערךך ואין זולתך; אפס בלתיך, ומי דומה לך. אין בערךך, יי אלהינו, בעולם הזה; ואין זולתך, מלכנו, לחיי העולם הבא. אפס בלתיך, גואלנו, לימות המשיח; ואין דומה לך, מושיענו, לתחתית המתים.

אל אדון על כל-המעשים ברוך ומברך כפי כל-נשמה; גדלו ושובו מלא עולם דעת ותבונה סובבים אתו. המתנאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על הפרכה; זכות ומישור לפני כסא חסד ורחמים לפני כבודו. טובים מאורות שברא אלהינו יצרים בדת בבניה ובהשכל; כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל. מלאים זו ומפיקים גנה נאה זוים בכל העולם; שמחים בצאתם ונשים בבואם עושים

באימה רצון קונם. פאר וכבוד נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו; קרא לשמש ויזרח אור ראש והתקין צורת הלכנה. שבת נותנים לו כל-צבא מרום, תפארת וגדלה, שרפים ואופנים וחיות הקדש לאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי; התעלה וישב על כסא כבודו; תפארת עשה ליום המנוחה, ענג קרא ליום השבת. זה שבת של יום השביעי, שבו שבת אל מכל מלאכתו. ויום השביעי משבח ואומר: מזמור שיר ליום השבת, טוב להודות ליי. לפיך ופארו ויברכו לאל כל-יצוריו; שבת, יקר וגדלה ותנו לאל מלך, יוצר כל, המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש. שמך יי אלהינו ותקדש, וזכרך מלכנו ותפאר, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. ותברך, מושיענו, על שבת מעשה ידך, ועל מאורי אור שעשית; ופאריך סלה.

ותברך צורנו, מלכנו וגואלנו, בורא קדושים; ושתבח שמך לעד מלכנו, יוצר משרתים, ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם, ומשמיעים ביראה, נחד בקול, דברי אלהים חיים ומלך עולם. כלם אהובים, כלם ברורים, כלם גבורים, וכלם עשים באימה ויבראה רצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה, בשירה ובזמרה, ומברכים ומשבחים, ומפארים ומעריצים, ומקדישים וממליכים

את שם האל המלך הגדול, הגבור והנורא, קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה, ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים. בנחת רוח, בשפה ברורה ובנעימה קדשה, כלם באחד עונים ואומרים ביראה: קדוש, קדוש, קדוש יי צבאות; מלא כל-הארץ כבודו. והאופנים וחיות הקדש, ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים, לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו.

לאל ברוך נעיונות ותנו; למלך, אל חי וקנם, ומירות יאמרו, ותשבחות ישמיעו; כי הוא לבדו פועל גבורות, עשה קדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון הנפלאות, המחדש בשוכו בכל יום תמיד מעשה בראשית, כאמור: לעשה אורים גדלים, כי לעולם חסדו. אור קדש על ציון תאיר, ונזכה כלנו סהרה לאורו. ברוך אתה, יי, יוצר המאורות.

אהבה רבה אהבתנו, יי אלהינו; חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו. אבינו מלכנו, בעבור אבותינו ששכחו בך, ותלמדם חקי חיים, כן תחננו ותלמדנו. אבינו האב הרחמן, הרחם, רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל, לשמע וללמד, לשמר ולעשות ולקום את כל-דברי תלמוד תורתך, באהבה. והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד ללבנו לאהבה וליראת את שמך, ולא גבוש לעולם וגד. כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. והביאנו לשלום מארבע בנפות הארץ, ותוליכנו קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה, וקנו בחרת מכל עם ולשון, וקרבנו לשמך הגדול סלה באמת, להודות לך וליחדך באהבה. ברוך אתה, יי, הבוחר בעמו ישראל באהבה.

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצוה היום, על לבבך. ושננתם לבניך ודברתם בהם, בשבתך בביתך, ובלכתך בדרך, ובשכבך ובקומך. וקשרתם לאות על ירך, והיו למטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלקוש; ואספת דגגה, ותרשף ויזרחך. ונתתי עשב בשדך לבהמתך; ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם, וסרתם ועבדתם אלהים אחרים, והשתחוויתם להם. וחרה אף יי בכם, ועצר את השמים ולא יהיה מטר, והארמה לא תתן את יכולה; ואבדתם סהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם. ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם; וקשרתם אתם לאות על ידכם, והיו למטפת בין עיניכם. ולמדתם אתם את בניכם לדבר בהם, בשבתך בביתך, ובלכתך בדרך, ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ורבו וימכם וימי בניכם, על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם, כימי השמים על הארץ.

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, ועשו להם ציצת על כנפיהם כנגידהם לדרתם; ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת, וראיתם אתו, וזכרתם את כל-מצות יי, ועשיתם אותם; ולא תתורו אחרי כלכם ואחרי עיניכם, אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל-מצותי; והייתם קדושים לאלהיכם. אני יי אלהיכם, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים; אני יי אלהיכם.

אמת ויציב, ונכון וקיים, וישר ונאמן, ואהוב וחביב, ונחמד ונעים, ונורא ואדיר, ומתקן ומקבל, וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד. אמת, אלהי עולם מלכנו, צור ועקב מגן ישענו. לדר ודר הוא קים, ושמר קים, וכסאו נכון, ומלכותו ואמונתו לעד קיימת. ודבריו חיים וקיימים, נאמנים ונחמדים, לעד וילעזמי עולמים, על אבותינו ועלינו, על בנינו ועל דורותינו, ועל כל-דורות זרע ישראל עבדיך. על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד, אמת ונאמנה, חק ולא יעבר. אמת, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלכנו מלך אבותינו, נאלנו גאל אבותינו, יוצרנו צור ויוצעתנו, פורנו ומצילנו; מעולם שמוך, אין אלהים וזולתך.

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ. אשרי איש שישמע למצותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת, אתה הוא אדון לעמך, ומלך גבור לרוב ריבם. אמת, אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע. ממזרים נאלתנו, יי אלהינו, ומפית עבדים פדיתנו. כל-בבוריהם הרגת, ובכורך נאלת, וים סוף בקעת, וימים שבעת, וידידים העברת; ויכסו מים צריהם, אחד מהם לא נותר. על זאת שבחו אהובים ורוקמו אל, ונתנו ידידים ומירות, שירות ותשבחות, ברכות והודאות למלך, אל חי וקים. רם ונשא, גדול ונורא, משפיל גאים ומגביה שפלים, מוציא אסירים ופודה עניים, ועוזר דלים, ועונה לעמו ישראל בעת שזעם אליו. תהלות לאל עליון, ברוך הוא ומבורך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמכה באלם, יי; מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. שירה חדשה שבחו גאולים לשמוך על שפת הים; יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יי ומלך לעולם ועד. צור ישראל, קוּמָה בעזרת ישראל, ופדה כנאמך והודה וישראל. נאלנו יי צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה, יי, גאל ישראל.

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה, יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה, יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם, אדני; מתיזה מתיים אתה, רב להושיע. משיב הרוח ומוריד הגשם, מכלכל חיים בחסד, מתיזה מתיים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך, בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממיית וממיתה ומצמיח ויוצא. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה, יי, מתיזה המתים.

In the private Amidah, skip to "atah kadosh" (shacharit) or "tikanta Shabbat" (Musaf)

נקדש את שמוך בעולם, בשם שמקדישים אותו בשמי מרום, בכתוב על יד נביאך; וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש יי צבאות; מלא כל-הארץ כבודו.

אז בקול רעש גדול, אדיר וחזק, משמיעים קול, מתנשאים לעמדת שרפים; לעמדתם ברוך יאמרו— ברוך כבוד יי מקומו.

ממקומך מלכנו תופיע ותמלך עלינו, כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלך בציון, בקרוב ביימינו לעולם ועד תשבון. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים. ונעינו תראינה מלכותך, בדרך האמיר בשרי עמך על ידי דוד משיח צדקך; ומלך יי לעולם, אלהיך ציון לדר ודר; הללויה.

לדור ודור נגיד גדלך, ולנצח נצחים קדשתך נקדיש, ושבחך אלהינו מפינו לא נמוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה, יי, האל הקדוש.

אתה קדוש ושמוך קדוש, וקדושים בכל יום והללוך סלה. ברוך אתה, יי, האל הקדוש.

ישמח משה במתנת חלקו, כי עבד נאמן קראת לו; כליל תפארת בראשו נתת, בעמדו לפניך על הר סיני. וישני לוחות אבנים הוריד בידו, וכתוב בהם שמירת שבת, וכן כתוב בתורתך; ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדרתם ברית עולם; ביני וביני בני ישראל אות הוא לעולם, כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ, וביום השביעי שבת ונפש.

ולא נתת, יי אלהינו, לגויי הארצות; ולא הנחתו, מלכנו, לעבדי פסילים; וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים; כי לישראל עמך נתת באהבה, לגרע ועקב אשר בם בחרת. עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו משובך, והשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו, רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיך, ותן חלקנו בתורתך; שבענו משובך, ושמחנו בישועתך; ויטהר לבנו לעבדך באמת; והנחילנו, יי אלהינו, באהבה וברצון שבת קדשך, ונניחו בה ישראל מקדשי שמוך. ברוך אתה, יי, מקדש השבת.

רצה, יי אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם; והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותחי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחנינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה, יי, המסור שבינתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו, מגן ישענו אתה הוא. לדור ודור נודה לך, ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיון שבעך יום עמנו, ועל נפלאותיך ושובותיך שבעך עת, ערב וקרב וצחרים. הטוב כי לא כלו רחמך, והמרחם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קנינו לך.

During the repetition of the Amidah, the congregation recites during "Modim":

(מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל-בשר, יוצרנו, יוצר בראשית, ברכות והודאות לשמוך הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיימתנו. בן תחנוני ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמר חקיו ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות.)

ועל כלם יתברך ויתרומם שמוך, מלכנו, תמיד לעולם ועד. וכל-החיים יודוך סלה, ויהללו את שמוך באמת, האל, וישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה, יי, הטוב שמוך, ויך נאה להודות.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו, בלנו באחד, באור פניך נתת לנו, יי אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים, וחסים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל, בכל עת ובכל שעה בשלום. ברוך אתה, יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי, נצור לישוני מרע, וישפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי; וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמוך, עשה למען ומינך, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך, הושיעה ומינך ונעני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי, צורי וגאלי. עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל-ישראל, ואמרו אמן. יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיתנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. וישם נעבדך ביראה, כימי עולם וכשנים קדמוניות. וערכה

לוי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם וכשנים קדמוניות. The shatz says kaddish shalem. After Musaf skip down to with Ein Keloheinu.

היום יום שבת קדש, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש: מזמור שיר ליום השבת. טוב להדות לוי, ולומר לשמך עליון. להגיד בפקר חסדך, ואמנותך בלילות. עלי עשור ועלי גבל, עלי הגיון בכבוד. כי שמחתני וי בפעלך; במעשי דודי ארגו. מה גדלו מעשיך, וי; מאד עמקו מחשבתך. איש בער לא ודע, ויכיל לא יבין את זאת. בפרך רשעים כמו עשב, ויציצו כל־פעלי און, להשמדם עדי עד. ואתה מרום לעלם, וי; כי הנה אנכיך, וי; כי הנה אנכיך יאבדו, ויתפרדו כל־פעלי און. ונתרם בראים קרני; בלתי בשמן רענו. ותבט עיני בשורי, בקמים עלי מרעים תשמענה אזני. צדיק בתמר ופרח, כארז בלבנון וישנה. שתולים בבית וי, בחצרות אלהינו ופרחו עוד וינכונו בשובה, דשנים ורעננים יהיו. להגיד כי ישך וי; צורי, ולא עולתה בו.

אין קמוך באלהים, אדני, ואין במעשיך. מלכותך מלכות כל־עלמים, וממשלתך בכל דור ודור. וי; מלך, וי; מלך, וי; מלך לעלם ועד. וי; עז לעמו ותו, וי; וברך את עמו בשלום. אב הרחמים, הישיבה ברצונך את ציון, תבנה חומות ירושלים. כי כך לבד בשחנו, מלך אל רם ונשא, אדון עולמים. ויהי בנסע הארץ ויאמר משה: קומה וי, ונפצו אנכיך, ונגסו משינאיך מפניך. כי מציון תצא תורה, ודבר וי; מירושלים. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו.

ברוך שמה דמרא עלמא, ברוך ברתך ואתריך. והא רעותך עם עמך ישראל לעלם, ופרקו ומינה אחיו לעמך בבית מקדשך; ולאמטו לא משוב נהורך, ולקבל צלותא ברחמיך. והא רענא קדמך, דתוריד לן חיון בטיבותא. ולקוה אנא פקידא בנו צדיקאי, למרחם עלי ולמנשר ותי וות כל־די לי, ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לקלא ומפרנס לקלא; אנת הוא שליט על כלא; אנת הוא דשליט על מלכאי, ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקדשא ברוך הוא, דסגנדא קמה ומקמא דימר אוריתא בכל עדן ועדן. לא על אנש רחצנא, ולא על בר אלהין סמכנא, אלא באלקא דשמאי, דהוא אלקא קשוט, ואוריתא קשוט, ונביאיה קשוט, ומסנא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחין, ולשמה קדישא וקרא אנא אמר תשבחו. והא רענא קדמך, דתפתח לבאי באוריתא, ותשלם משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל, לשב ולחיון ולשלם.

שמע ישראל, וי; אלהינו, וי; אחד. אחד אלהינו, גדול אדונינו, קדוש שמו. גדלו לוי אתי, ונרוממה שמו יחדיו: לך וי; הנדלה והנבירה, והתפארת והנצח וההוד, כי כל פשמים וכארץ; לך, וי; הממלכה והמתנשא לכל ראש. רוממו וי; אלהינו, והשתחוו להדם רגליו, קדוש הוא. רוממו וי; אלהינו, והשתחוו להר קדשו, כי קדוש וי; אלהינו.

יהי רצון מלפניך, וי; אלהינו ואלהי אבותינו, שתחדש עלינו את חדש הנה לשובה ולברכה; ותתן לנו חיים ארבים, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה, חיים של חלון עצמות, חיים שיש בהם וראת שמים וראת חסא, חיים שאין בהם בושה וכלמה, חיים של עשר וקבוד, חיים שתהי בנו אהבת תורה וראת שמים, חיים שימלאו משאלות לבנו לטובה, אמן סלה.

מי שעשה נסים לאבותינו ונאל אותם מעבודות חרות, הוא ונאל אותנו בקרוב, ויקפץ נדחינו מארבע בנפות הארץ, חברים כל־ישראל, ונאמר אמן. ראש חדש (פלוני) והנה ביום (פלוני) הבא עלינו ועל כל־ישראל לשובה. וחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל־עמו, בית ישראל, לחיים ולשלום, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, ונאמר אמן.

וקום פרקו מן שמאי, חנא וחסדא ורחמי, וחי אריכי ומוזני רוחי וסיעתא דשמאי, ובריות גופא ונהורא מעליא, ורעא חנא וקמא, ורעא די לא ופסק ודי לא ויבטל מפתגמי אוריתא, למרגו ורגנו, חבורתא קדישתא די בארעא דישאל ודי בבבל; לרישי כלי ולרישי גלותא, ולרישי מתיבתא ולדני די בבא; לכל תלמידיהוה ולכל תלמידי תלמידיהוה, ולכל מן דעסקין באוריתא. מלכא דעלמא וברך ויהוה, ופיש

תיחיו ונסא יומיהו וותן ארכא לשניהו, ויתפרקו וישתובו מן כל־עמא ומן כל־מרעיו בישין. מרן די בשמאי והא בסעדהו כל־זמן ועדו, ונאמר אמן.

וקום פרקו מן שמאי, חנא וחסדא ורחמי, וחי אריכי ומוזני רוחי וסיעתא דשמאי, ובריות גופא ונהורא מעליא, ורעא חנא וקמא, ורעא די לא ופסק ודי לא ויבטל מפתגמי אוריתא, לכל קהלא קדישא קדו, וברבאי עם וזעריא, טפלא ונשיא. מלכא דעלמא וברך ויבכו, ופיש חיוכו ונסא יומיהו וותן ארכא לשניהו, ויתפרקו וישתובו מן כל־עמא ומן כל־מרעיו בישין. מרן די בשמאי והא בסעדהו כל־זמן ועדו, ונאמר אמן.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא וברך את כל־הקהל הקדוש הנה עם כל־קהלות הקדש, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם, ומי שמיחדים בתי כנסיות לתפלה, ומי שבאים בתוכם להתפלל, ומי שנותנים נר לפאזר, ויון לקדוש ולהכדלה, ופת לאורחים וצדקה לעניים, וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם, ויסיר מהם כל־מחלה, וירפא לכל־גופם, ויסלח לכל־עונם, וישלח ברכה והצלחה בכל־מעשה ידיהם, עם כל־ישראל אחיהם, ונאמר אמן.

אב הרחמים, שוכן מרומים, ברחמי העצומים, הוא ופקד ברחמים חסידים ויהישרים ויהתמימים, קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם, הנאככים והנעימים בחייהם, ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו, ומאירות נברו, לעשות רצון קונם ותפץ צורם. ויברם אלהינו לשובה עם שאר צדיקי עולם, וינקם נקמת דם עבדיו השפוף, בכתוב בתורת משה איש האלהים: הרנינו, גוים, עמו, כי דם עבדיו וקום, ונקם ושיב לצדיו, וכפר אדמתו עמו. ועל ידי עבדיו הנביאים פתח לאמר: ונקיתי דמם, לא נקיתי, וי; שכן בציון. ובכתבי הקדש נאמר: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם, וידעו בגוים לעינינו נקמת דם עבדיו השפוף. ואומר: כי דרש דמים אותם ובר, לא שבח צעקת עניים. ואומר: ודין בגוים, מלא גיוות, מחץ ראש על ארץ רבה, מנחל בדרך ישתה, על פן רים ראש.

אשרי יושבי ביתך; עוד והללו סלה: אשרי העם שבעה לו; אשרי העם שני אלהיו: תהלה לדוד: ארוממך, אלוהי המלך, ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום אברכה, ואהלה שמך לעולם ועד. גדול וי; ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר. דור לדור ישבח מעשיך, ויבורתך יגידו. הדר כבוד הודך, ודברי נפלאותך אשיחה. ועזו נוראותך יאמרו, ויגדלתך אספרנה. ובר רב טובך יביעו, ויצדקתך ירגנו. חנון ורחום וי; ארץ אפים וגדל חסד. טוב וי; לכל, ורחמי על כל מעשיו. וידוע וי; כל מעשיך וחסידך וברכותך. כבוד מלכותך יאמרו, ויבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עלמים, וממשלתך בכל דור ודור. סומך וי; לכל הנפלים, וזוקף לכל הנפופים. עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשכיב לכל חי רצון. צדיק וי; בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב וי; לכל קראיו, לכל אשר יקראוהו באמת. רצון וראוי ועשה, ואת שונתם ישמע ויושיעם. שומר וי; את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד. תחלת וי; ודבר פי; ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם; הללויה.

והללו את שם וי; כי נשגב שמו לבדו—הודו על ארץ ושמים. ויגרם קרן לעמו, תהלה לכל חסידיו, לבני ישראל עם קרבו; הללויה.

מזמור לדוד. הבו לוי, בני אלים, הבו לוי כבוד ועז; הבו לוי כבוד שמו, השתחוו לוי בהדרת קדש. קול וי; על המים, אל הכבוד הרעים, וי; על מים רבים. קול וי; בכה, קול וי; בהדר. קול וי; שבר ארום, וישבר וי; את ארצו הלבנון. וירקודם כמו עגל, לבנון ושרין כמו בן־ראמים. קול וי; חצב להבות אש. קול וי; וחיל מדבר, וחיל וי; מדבר קדש. קול וי; וחילל אילות, ונחשף וערות, ויבחיכלו פלו אמר כבוד. וי; למבול ישב, וישב וי; מלך לעולם. וי; עז לעמו ותו, וי; וברך את עמו בשלום.

ובנחה יאמר: שובה, וי; רבבות אלפי ישראל. קומה וי; למנוחתך, אתה וארון עגד. ברחמי ויבשו צדק, וחסידך ירגנו. בעבור דוד עבדך, אל תשב פני משיחך. כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזבו. עין

חיים היא למחזיקים בה, ותמכיה מאשר. דרכיה דרכי נעם, וכל נתיבותיה שלום. השיבנו וי אליה, ונשוכה; חדש ימינו כקדם.

The Shatz says Chatzi Kaddish, and the tzibbur recites the silent Musaf Amidah. Use the text from Shacharit Amidah, but replace the middle berakha with the one beginning "tikanta", and during the repetition say the following kedusha:

נעריצך ונקדישך בסוד שיח שרפי קדש המקדישים שמך בקדש, כפתוב על יד נביאך; וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש וי צבאות; מלא כל-הארץ כבודו.

כבודו מלא עולם; משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו; לעמם ברוך יאמרו— ברוך כבוד וי מקומו.

מקומו הוא וכן ברחמים, ויחזן עם המיחדים שמו; ערב ובקר, בכל יום תמיד, פעמים באהבה שמע אומרים— שמע ישראל, וי אליהו, וי אחד. הוא אליהו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו, והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל-חי: להיות לכם לאלהים— אני וי אליהם.

ובדברי קדשך פתוב לאמר: ימלך וי לעולם, אליהו ציון לדר ודר; הללויה.

לדור ודור נגיד גדלך, ולבצח נצחים קדשתך נקדיש, ושבחך אליהו מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה, וי, האל הקדוש.

תפנת שבת, רצית קרבנותיה. צוית פרושיה עם סדורי נסכיה. מענגיה לעולם כבוד ויחלו; מועמיה חיים וכו; וגם האוהבים דבריה גדלה בחרו. אז מסיני נצטוו עליה. ותצונו, וי אליהו, להקריב בה קרבן מוסף שבת כראוי. וי רצון מלפניך, וי אליהו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותשענו בגבולנו; ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה, במצות רצונך, כמו שכתבת עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך כאמור: ויכיום השבת, שני כבשים בני שנה תמימים; ושני עשרים סלת, מנחה בלולה בשמן, ונסכו. עלת שבת בשבת, על עלת התמיד ונסכה.

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך; והשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותה קראת, וקר למעשה בראשית.

Continue with "eloheinu ve'elohei avoteinu" above

אין באלהינו, אין באדוננו, אין במלכנו, אין במושיענו. מי באלהינו, מי באדוננו, מי במלכנו, מי במושיענו. נודה לאלהינו, נודה לאדוננו, נודה למלכנו, נודה למושיענו. ברוך אליהו, ברוך אדוננו, ברוך מלכנו, ברוך מושיענו. אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדוננו, אתה הוא מלכנו, אתה הוא מושיענו. אתה הוא שהקטרו אבותינו לפניך את קטרת הסמים. פטום הקטרת: הוצרי, והצפרן, החלבנה והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה; מר וקציעה, שבלת גרד וכרפם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה; הקשש שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון תשעה, ברית פרשינה תשעה קבין; ויין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא; ואם אין לו ויין קפריסין, מביא חמר חורן עתיק; מלח סדומית רבע הקב; מעלה עשן כל- שהוא. רבי נתן אומר: אף כפת הירדן כל-שהוא. ואם נתן בה דבש, פסלה; ואם חסר אחת מכל סמניה, חיב מיתה. רבן שמעון בן גמליאל אומר: הוצרי אינו אלא שרף הנושף מעצי הקשף. ברית פרשינה, ששפין בה את הצפרן כדי שתהא נאה; ויין קפריסין, ששורין בו את הצפרן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים ופין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד.

השיר שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום הראשון היו אומרים: לוי הארץ ומלואה, תכל וישיב בה. בשני היו אומרים: גדול וי ומלל מאד, בעיר אליהו, הר קדשו. בשלישי היו אומרים: אלהים נצב בעדת אל, בקרב אלהים וישפט. ברביעי היו אומרים: אל נקמות, וי, אל נקמות, הופיע. בחמישי היו

אומרים: הרנינו לאלהים עוננו, הקריעו לאלהי ועקב. בששי היו אומרים: וי מלך, גאות לבש; לבש וי, עז התאזר; אף תכון תכל, כל תמוט. בשבת היו אומרים: מזמור שיר ליום השבת. מזמור שיר לעתיד לבא, ליום שכלו שבת ומנוחה, לחיי העולמים.

תנא דבי אליהו: כל-השונה הלכות בכל יום, מביט לו שהוא בן עולם הבא, שנאמר: הליכות עולם לו. אל תקרא הליכות אלא הלכות. אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל בן-בן למודי וי, ורב שלום בנגד. אל תקרא בנגד, אלא בנגיד. שלום רב לאחבי תורתך, ואין למו מכשול. וי שלום בחילה, שלום בארמנותיך. למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך. למען בית וי אליהו, אבקשה טוב לך. וי עז לעמו ויפו, וי יברך את עמו בשלום.

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו בגווי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה; שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו ככל המזנים; ואנחנו פורעים ומשתחווים וימזדים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמם ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי סדומים. הוא אליהו, אין עוד; אמת מלכנו, אפס זולתו, כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי וי הוא האלהים בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד.

על כן נקנה לך, וי אליהו, לראות מהרה בתפארת ענג, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים כרות וברתיו; לתמן עולם במלכות שדי, וכל בני כשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. ויכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל בך, תשבע כל לשון. לפניך, וי אליהו, ויכרעו ויפלו, ולכבוד שמך וקר ופני, ויבקלו כלם את על מלכותך, ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד; כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוד בכבוד, כפתוב בתורתך: וי ימלדלעלם ועד. ונאמר: והיה וי למלך על כל הארץ; ביום ההוא יהיה וי אחד ושמו אחד.

Texts of kaddish

ותגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעיותה; וימליך מלכותה בחייו ובחייו, ובחיי דכל- בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. והא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. ויתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם, ויתנשא ויתהדר, ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא, לעלא מן כל- ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרו בעלמא, ואמרו אמן.

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון, ועל כל-תלמידי תלמידיהון, ועל כל-מן דעסקין באורחא, די- באתרא הדן, ודי בכל-אתר ואתר, והא להון ולכון שלמא רבא, הנא וחסדא ורחמין, וחיין אריכין, ומזוני רויחי, ופירקנא מן קדם אבוהון דבשמיא וארעא, ואמרו אמן.

ותקבל צלותהון ובעותהון דכל-בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן.

והא שלמא רבא מן שמיא, וחיים טובים, עלינו ועל כל-ישראל, ואמרו אמן. עשה שלום בטרומיו, הוא ברחמיו ועשה שלום עלינו ועל כל-ישראל, ואמרו אמן.